

Pura Montoro

Segueix publicant amb gran èxit
de folletí

La Dama de les Camelies

Per molt aviat preparem una obra de actualitat teatral

L'exit colossal obtingut

en les edicions de les

Obres del Gran Guinyol Catalá

y demanantnos la majoria dels nostres compradors major nombre d'elles; hem ates dites observacions posant d'un sol cop a la venda els tres següents:

El Guarda-via

diàlec en vers per en Andreu Camps i Sala, obra premiada amb un accessit en el concurs de contes y diàlechs del DE TOTS COLORS.

Miséria

diàlec dramàtic escrit per el Dr. D. Pere Manaut, el que creyém despertarà un fort interés per la bibració del assumpte, y

L'Article 330

obreta que obtingué un bon éxit en el teatre Circ Barcelonés d'aquesta capital, per la companyia dels senyors Santacana i Mantua quina traducció es deguda al conegut escriptor y culte literat D. Carles Costa co-tractador de

Joventut de Príncep

Per molt aviat preparém grans novetats en dita biblioteca.

DE TOTS COLORS

REDACCIÓ y ADMINISTRACIÓ

ALT DE SANT PERE, 17. INTERIOR
BARCELONASurt els
divendres

PREU D'UN NUMERO 15 CTS.

SUSCRIPCIÓ A UN TRIMESTRE
2 PESSETES

LA FESTA de la nostra *Biblioteca y el Nou Concurs* qu'organisem

La centena

Ja tenim publicats cent volums en la Biblioteca de DE TOTS COLORS y es doncs, la nostra biblioteca, un factor important, que no podrà mai deixar d'esser comptat en l'història de la literatura catalana. Mes, apart el nombre, apart lo que representa un centenar d'obres escrites en català que van pel mon, cal fixarse en la qualitat d'aquestes. La nota rellevant, pera'l qui no conegui detalladament la nostra Biblioteca, es tot seguit la de qu'es una biblioteca *de obres teatrals traduïdes*, una biblioteca com la de L'Avenç però especialisada, reduïda exclusivament a teatre.

Certament això es veritat però no exacte, car en la Biblioteca de DE TOTS COLORS hi figuren obres originals de gran nombre d'autors catalans, si bé abunda com hem dit el teatre estranger contemporani traduït. Baix aquest aspecte desafiem a qualsevulla altre biblioteca de teatre, no de Catalunya no, sino d'Espanya entera. Tot el moviment teatral contemporani ha tingut ressò en la nostra biblioteca. Durant els quatre anys que

fà que la venim publicant hem donat en ella les obres que traduhides al català *han tingut més èxit a Barcelona*. Proba n'es sinó la llista dels autors traduhits, tots ells eminents, tots ells celebritats mundials, tots ells reputacions universals. Recordemne uns quants: D'Anunzio, Hauptmann, Sudermann, Rovetta, Chatrian, Verga, etc; etc.

La commemoració del centenari

La nostra gran satisfacció ens ha donat l'idea de commemorar el centenari de la nostra Biblioteca amb una *Festa*. Creiem que, qui com nosaltres ha nodrit a una literatura amb un centenar d'obres escullides y està en vida floreixent y forta, pot mostrar justament la seva propia satisfacció. La festa de la nostra Biblioteca tindrà molts aspectes y manifestacions. Actualment, s'està treballant en l'organització d'un *Apat*, un gran Apat de DE TOTS COLORES en el qual se sortejaràn entre'ls concurrents tres coleccions complertes de la nostra Biblioteca. Però aquesta reunió al entorn d'una taula de tots els interessats en la nostra Biblioteca, de tots els nostres amics, favoreixedors, compradors, en fi, de tothom qui vulgui venir a fernos companyia, tindrà també un aspecte no molt corrent y acostumat y es el de que en el Sopar de DE TOTS COLORES hi assistiràn senyoretès. Y ho dihem perque podem avensar amb gran satisfacció que precisament aquesta idea ens fou suggerida per una amable lectora.

En el número vinent

En el número vinent donarém més detalls respecte al Sopar. Ara sols podem avensar que serà segurament dintre'l present mes, un dia feiner, y que tenim nomenada, de la nostra Redacció, una comissió organitzadora que treballa amb gran activitat pera portar a felis terme l'idea. El preu serà modic a fi de que tothom qui vulgui pugui venir a fernos companyia.

Activitat

Sembla que l'haver publicat un centenar d'obres de folletí, l'haver portat a cap dos concursos, com hem fet, l'haver augmentat les pàgines del periòdic y l'haverli creat noves seccions, ens hagi omplert el cor d'entussiasmes y esperances deixondintnos una gran activitat pera sempre en prò de l'art y els seus amics.

Aquestes esperances y aquests entussiasmes ens han portat a organitzar un Concurs de Noveles en el qual s'adjudicaràn

La que resulti distingida amb el primer premi y per tant, guanyadora de 150 pessetes, serà ademés publicada per la Revista DE TOTS COLORES qui restarà propietaria d'aquesta edició. Aixís mateix se donarà un segon premi, que si be la novela que se l'endugui no serà guanyadora de cap quantitat, serà en cambi també publicada amb les mateixes condicions que la primera.

Crida!!

Avui avisem ja a tots els escriptors catalans que vulguin pendre part en l'expressat Concurs que fins el 31 de Desembre del corrent any s'admetràn les obres que's remetin en el lloc que més endavant anunciarem. No donem els noms dels senyors del Jurat, perquè no està constituït encara. Avui ens limitem tan sols a anunciar aquest Concurs amb el sol fi de que els que hi vulguin pendre part, tinguin temps suficient pera treballar y prepararse.

Lo demés ja ho anirem participant en els numeros pròxims.

Eros sacrificat

Li. Dolorós

I

—Oh! no, Joan, aquí no! Mira que hi toca molt el sol.

—No hi fa res, me convé per pintar la plana aquella. Tu pots posarte a llegir sota aquells arbres. Apa, ves-hi!

Y deixant que'l meu bon amic vessés son esperit magnífic, immens, en la blanca tela que al seu davant tenia, vaig dirigir els meus passos vacilants cap a l'arbreda.

Ja feia un mes que'ns estavem en aquella vila del camp de Tarragona, que havíem escullit perquè mon pobre cos, sortit de forta malaltia,

recobrés sa virilitat y adquirís vital potencia. El meu bon amic Joan, dessistí del seu viatge a Mallorca y volgué acompanyarme en aquell petit poblet en ma lenta convalescencia.

Dessota els arbres y descansant mon cos lassat y debí demunt un tendre herbei, volguí llegir, y no eren pas passades quatre ratlles, que la meua ànima'm trafia! No volia reduir-se a la espiritualitat que pogués contenir aquell llibre davant de la magnificencia de la Natura. Yls meus ulls, àvids de fruició, contemplaven la devallada del sol

aurífic, la diversa coloració dels camps, la grisor trista de la vila quieta, la blanca y solitaria carretera que atravessant el poble s'estirava somnolenment planes enllà... Els meus ulls volien absorbir tota l'essència d'aquells moments y miraven fixament, fixament... tan fixament que ben prompte no distingia res més que una boirosa diseminació de colors, de llum... Cloguí els ulls pera finir tal desvari lluminós y al reobrirlos s'estengueren amorosament per tota l'encontrada, deturantse en el barret d'ales amples que cobria la testa sobirana del meu amic. Y'l vegí febroscenc, neguitós, destriar colors y més colors demunt la tela apoderantse de la visió esplèndida que a mí m'ofuscà, fixant la tonalitat lluminosa que s'anava a fondrer.

Oh! y què vigorós se'm presentà aquella tarda! Mon esperit necessitava d'aquell esforç, d'aquella lluita, d'aquell treball, y'l meu amic amb son gest heroic me reconfortava, me revivia.

II

Ens preparavem a retornar al poble, quan vegerem passar per la carretera, aquelles tres dones que cada dia veiem. Al pondre's el sol sortien de la vila, descendien per la carretera, s'aturaven en el primer pont y empenien el retorn per la mateixa via.

Als primers dies preguntarem a un pagès:

—¿Quí son aquelles dones?

—Ahl les Rieres. Síl una senyora viuda que té dugues filles. Son molt senyores, saben? Però pocs...—y fa

lliscar ràpidament el seu dit gros sobre'ls altres.

Y d'ensà d'aquell dia, que al vèureles tiravem planes enllà fins a la carretera, fins a trobarles; y un jorn. el meu amic Joan, atrevit, les saludà; y un altre, comensarem a parlals-hi. Foren idees incongruents, paraules tontes, jo no ho sé pas! jo sols recordo que al despedirnos, sos ulls magnífics ens amorosien nostres esguards, carinyosaments ens somreien.

III

Totes les tardas acudirem a la carretera, amb el desitg vehement de conversar amb tan belles amigues. Y foren moltes les hores que passarem sota l'arbreda, al entorn d'en Joan, oint la seva sonora veu platicar sobre materies artístiques, sobre viatges...

Les dos germanes sostenien tan bé la conversa, que tot seguit s'entreveia l'acuradíssima educació que posseïen; vestien amb tal senzillesa y elegancia, parlaven tan fina y dilectíssimament que semblaven flors exòtiques d'aquelles terres.

No cal pas confessar que les tals senyoretas ens interessaren, y més que interessar, car reunien a les exquisideses morals abans dites, unes faccions admirables y un cos gentilíssim, qu'encenien en l'home més impassible pruija de ser amb elles més que un senzill y discretíssim amic.

—París, París,—deia en Joan amb veu lleugerament trèmola, ruberta de recordansa—me l'estimo com si hi hagués nascut. Sols el

passar pels seus carrers me donava alegria.

Les dugues germanes seguien avidament les correríes qu'en Joan ens explicava, y se'l miraven amorosides y admirades.

Per forsa, d'aquesta simpatia mútua que'ns professavem y del continuat contacte que entre nosaltres s'havía establert, n'havía de naixer certa ilusió amorosa que jo mai creguí que pogués convertirse en veritable amor per les diferents poblacions en que vivíem, pel viure bohemiós que portavem y per mil altres circumstancies. Ho preniem com moments selectíssims de nostra turbolenta vida, com moments de repòs y de franca y espontania comunicació.

En, Joan però, semblava que guardés totes les atencions més polides y tots els seus gustos més refinats per Maria, y jo n'hi servava un bon agraïment, doncs podia oferir tot el meu trist voler a Julia, la germana petita.

Agrahien carinyosament tota atenció vers elles tinguda; semblaven no desviar pas les inclinacions que en nosaltres notaven, mes aixís com Maria anava infiltrantse, saturant-se de l'esperit d'en Joan, y comensava a estimarlo y sentirlo, la meua Julia rebia mes complascencies amb tendre agraïment, sens admirar res en ma persona, més aviat compadintme en la malaltia que m'acorava.

Jo veia en els ulls de Maria iniciar-se la flama amorosa, jo feia la seva admiració pels relats del meu bon amic, y al esguardar els ulls de

Julia hi veia simpatia, afecte, compassió si a mi'm mirava, però brillaven intensament, fulguraven al esguardar en Joan que conversant amb Maria no notava la llum abrusadora que presidia el seu idili.

¡Y què bells qu'eren els ulls de la Julia! ¡Què no hauria fet jo, per sentirlos amorosint tot mon cos!

IV

Un jorn comparegueren soles sota l'arbreda.

—La seva mamà, ha tingut pesa?

—No, no senyor, no! s'ha quedat a la casa d'un vehi, perque aquesta matinada se'ls ha mort la mestressa.

—Se'n moren molts aquí?

—Si fa o no fa, vinticinque cada any.

—Ben pocs, oi?

—Molt pocs!

Y abandonant la conversa, en Joan feu posar les germanes en el lloc senyalat y agafant els pinzells acabà el quadro que dies abans comensava.

Quan fou enllestit, volgueren fruir els esplais d'aquelles tardas, perque dintre de pocs dies havien de marxar, mes la conversa s'anà capgirant de tal bellíssima manera, que l'idili floria ufanament.

Embadalit contemplant a Julia no m'adongui que en Joan y la Maria s'endinzaven enllassats per sota la frescal y abundosa ombra de l'arbreda, refilant els aucells al cap de curta estona un triomfal y juvenil epitalami.

Julia'm mirava, m somreia amb uns ulls joiosos, contents, amb uns

«Ils que mai per mi havien brillat tan intensament, y jo, foll d'amor, amb el cor sagnant,... ¡vaig besarli la mal!

V

A l'any següent tornarem a la mateixa vila y ens enterarem seguidament de la família Riera y Joh, desgracial la mare y la seva filla gran, la María, s'havien casat amb un viudo y amb un seu fill de una casa vehina.

El meu amic Joan gesticulava, cridava furios y hauria mogut un gran escandol a no sentir els meus precés y les meves raons. Passà uns quans dies amb unes crissis nervioses, intenses, y sempre amb la bogeria de marxar amb ella a París. Per fi, semblà asserenarse y fer-se càrreg de la situació y sols volgué veurer an ella per despedir-se.

Y ens vegerem tots quatre altra volta, silenciosos, entristits, resignats, sens gosadia en mirarnos, plens de vergonya. Sols els ulls de la Julia resplandien y brillaven esperansadors y's posaven amorosament sobre'ls del meu amic. Y jo al veurels, sentí el meu cor que's desfeia amargament y s'esqueixava dolorit, y tot jo sentia una pena fonda, extranya, alhora que veia alsarse un bell-nou idili, que tot matantme l'ànima jo mateix volia favorir.

Y valentme de mil medis y de moltes astucies y de treballs incalculables, poguí tres dies mes tart despedirme en l'estació de França de Barcelona, del meu amic Joan y de la meua Julia, que sortien en di-

recció a París aont m'havien de esperar.

Y m'esperen...! ¡m'esperen...!

PERE TOST Y PUIGBONET.

CORREU DE PARIS

Vos prec, ants que tot, perdoneu la meua tardança en continuar les cròniques d'aquesta gran capital, ont tot el mon si sent artista, prò les causes de la meua sortida de París son perdonables, car a finals d'estiu es molt hermós passar uns jorns en els cims de les montanyes després d'estar reclòs durant el rest de l'any en una cambra esquifida y enlairada.

De retorn, me trovo amb la gran intriga de qui, en l'«Opera», executarà la gran obra de Wagner *Parsifal*.

Els uns diuen si serà M. Franz el designat per el paper principal, mentres altres ho neguen sens citar cap altre artista.

J. Kundry, qui serà? Encar res han decidit més sembla que ja s'en ha parlat amb l'Empresa y que la creadora en serà Mlle. Bréval.

Actualment el *Lohengrin* se sosté en les taules, desenrotllat per Mlle. Kousnezof y Mr. Franz.

A la Porte-Saint-Martin, están sent els últims ensaïjos de *La femme nue*, preciosa obra de l'Henry Bataille en quina represa hi assistirà son autor, cosa ben extraña, car sempre que li fan algun drama, se retira a un departament que ningú ho sàpiga.

Al «Odeón» ahir en la *matinée* donaren la segona representació de la bonica obra històrica *La Reine Margot* dels senyors Dumas y Marquet.

Ants de la representació, el públic fou sorprès amb una bonica conferència donada per Mr. Marc Varenne, explicant els orígens de l'obra y donant alguns detalls ben interessants que moltes voltes passen desapersebuts pèl públic.

En el «Grand-Guignol» s'ha estrenat la obra de Mr. Robert Francheville, ti-

tulada *La Poste close*. Es un dels més colosals, misteriosos y fantàstics dels fins are coneguts. El públic sortia impressionat com may s'havia vist.

Y are per avuy, prou, que encarestic fatigat del viatge. Perdoneu amichs DE TOTS COLORS prò des avuy cada setmana tindreu complerta la missió encomenada.

LOGE

Paris 27 Setembre 1917

En defensa propia

Ara và bé! Quant bloquejant el temple amb intents de derrumbarlo, a fi de sanejament necessari y imprescindible, els mals sacerdots s'atreveixen a posar el crit al cel per por de perdre la sopa que tant malaguanyadament venfen gaudintse.

Ja ho tenim oblidat això de que les veritats fan *botar*. Però, fills meus, les veritats a temps son necessaries y adhuc imprescindibles quan se tracta de beneficiar al pròxim.

Un amic meu acaba de donarme una noticia verament rara. Un setmanari català de la localitat diu que m'ataca despietadament, induintli les versions que sobre el Teatre Català exposo en mon article «Sanfaina teatral», publicat per DE TOTS COLORS en el número del dia 20 de Setembre. Jo no estava al corrent, puig no lleigeixo certs periòdics, sobretot els que acostumen a ostentar

la aureola del favoritisme. Una cadena formada per esglaons de cera que, al contacte d'un xic de calor veritable impregnat de sentit comú, se desfà d'una manera maravellosa.

No firma l'acusació, però'l meu amic m'assegura que vagi en compte, perque's tracta d'un literat... Ja... ja... ja... *Un literat!*.. home de lletres... La gent culta de veritat comença a amoscarse sempre que's tracta de literats. Dintre de les moltes categories dels qui escriuhen pel públic, la de literat es la més ambigua. Ss pot ser periodista o aprenent de periodista, poeta o aprenent de poeta, sabi o aprenent de sabi, pensador o aprenent de pensador; tot això està molt bé, perque es concret y desseguida podem dir si el periodista, el poeta, o el sabi es bò o dolent, ja que disposèm dels *cànon*es del periodisme (com assegura en Maeztu), de la poesia, de la sabi-

duria o de la lògica pera jutjarlo. Se pot ser esclau com Epictet, o emperador com Marc Aureli, y un se sent un xic d'alivi quan se sap qu' en Nofre Llonça es manobre. Però no es veritat qu' en Nofre Llonça ens inquieta quan ens diu que es home de mon? Se pot ser drapaire, fabricant de xocolata, agent de borsa o amo d'un carretó de cafè amb llet, però ens resulta quelcòm tèrbol ser un home de negocis. Proclamar-se home de lletres, home de mon o home de negocis es com dir-nos: «Jo visc fora del principi de contradicció, jo soc y no soc, ho soc tot y no soc res: jo soc la confusió.» Y el discurs et no'ns es desagradable.

Doncs, aquest senyor, aquest *literat*, segons el meu amic, m'acusa de ser un enemic del S. d'A. C. y... no s'equivoca, la veritat avants que tot. Soc un ferm enemic del Sindicat en pro del teatre català! Combatint el primer enalteixo el segon. Me sab greu que l'enredin!

No hi hà dret a *individualisar* un teatre tan gran com el nostre, pel sol fet de visitar *aquell centre* del Passeig de Gràcia.

An'aquests *curanderos del art* la febre pecuniaria els encega. Mal català, m diu. Si jo, per enaltir nostre

Teatre, ho sacrificaria tot! Quin orgull més gran per nosaltres! Per això crec de tot punt necessari ferlo universal, acceptant totes les produccions estrangeres traduïdes a nostra parla. Aixís es com s'engrandeix un Teatre! Y després, això de regnar es un ofici pelqual també es necessari haverhi nascut: no serveix tot-hom.

Per ferme un agravi, m diu botigueret o salta taulells. Que per ventura hi tenen vidre volador al cervell aquesta gent? Pobres! Ells que no's fiquen en res! . Fins amb la gramàtica catalana (?). Hi ha, per desgracia, tantes senyores que porten aquest nom aquí a Catalunya, que no atino a quina pot referir-se. Jo sols tinc un xic de franquesa amb una que's filla d'un capellà. No sé si vaig bé!

Y... respecte si entenc o no entenc el Teatre, com que veig qu'es un llegidor de DE TOTS COLORS, amb el curs del temps ja m'ho sabrà dir.

Quan era petit anava molt a veure comedies, y encare me'n recordo.

Jesucrist parava l'altra galta...
Com cambien els temps!

ENRIC CASANOVA

Aficionats notables

Antón Basora

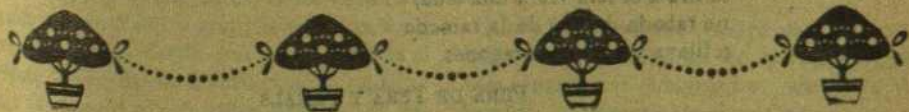
GRACIA

El retrat qu'avui publicuem en nostre periòdic es el d'un jove aficionat que podria fer tasca força profitosa si un dia volgués empendre l'espindós camí del teatre, dedicantshi amb tota la efusió de l'anima.

Es un actor genèric que sab guanyarse les simpaties de tal manera, qu'en totes les Societats y Centres ont ha trevallat, tant a dins com a fora de la ciutat, ha sigut elogiats y benvolgut.

S'ha distingit molt en els papers de «Frederic» de *La Verge boja*, «Senyor Mestre» de *La Mare*, «Fra Ervic» de *L'ànima morta*, «Arcadi» de *La Resclosa*, «Mossen Joan» de *El Mistic*, y «Jaumet» de *Sense Argument*.

Es, en Basora, un jove dotat de molt bones condicions pera fer bona carrera dintre l'art a que's dedica.

Dormint a montanya

Damunt de la cinglera
ha eixit el sol d'estiu;
tan y tan tard com era
no'm dava son caliu.

Fa ja potser tres hores
qu'es clar per tot el món;
un raig de sol llavors
m'ha il·luminat el front.

—
Dessota la montanya
jo hi tinc una cabanya
que ignoren els pastors...

A nit hi he somniada
la meua enamorada
y el somni era tan bell,
que de deixal me dolia,
y embadalit dormia
malgrat el jorn novell.

—
Son bells ensomnis les amors!
La enamorada qué hermosa era!
M'han despertat les resplandors
del sol, damunt de la cinglera.

Nota matinal

La quietut d'aquella matinada
era plena de rítmica armonia.
La pineda era encara balandrejada
per l'aire de la nit. El sol naixia.

D'un blau-morat, malgrat la llum daurada;
era el paisatge al comensà aquell dia.
Estava ben serè; y l'aucellada
acampada en el bosc suaument s'oïa.

Acompanyat d'un floc de canya,
la quietut d'aquella gran montanya
fent més sublim, com no he sentit mai més;

sa lira d'or feia vibrar una fada,
un rabada davant de la ramada
refilava un cantar aragonés.

PERE DE TERA Y PANALS

Arts Plàstiques

La Eglòga estival.-Retorn.-Sala Parés.

Es una tasca que's compleix ben dolçament y a pler, polçar la lira al seient rustec del davall dels pins cantant la hermosor de la Natura o llançar al espay la lloa envers una divinitat o a una beutat qu'ab traydoria ens ha punyit el cor.

¡Com es plahent el somniar fitant l'espai, arredoçat a l'ubac de la pineda!...

Oh!... com m'es grat pendre-hi seient y recolzat damunt d'envellutat herbey, tot blanamet, considerar la maravella de la Creació.

Oh!... verament, es sugestiú, el contemplar a n'els meus peus els monts y serralades, amb sos seculars boscams; com humilment rendits s'estenen al devall de mon esguart per comes y planures vellutades de frescal verdor, vinyals extensos, esllavissantse junts fins al mar blau, d'un intens blau y en calma, pera besar l'escuma de ses minces ones.

Quan rau rendit Borées en les selvàtiques cavernes de la Tracia, l'aura gentil manya-ga's rulls de la que mon cor ama y Cefir l'acorró y ensemps besa flonjament a la pineda y al esclatar de la besada s'extremeix tot'ella al goig del bés, y ses remors fan l'harmonia al cant que de ma lira's pert creuant l'espai.

¡Com me complasc, boy concentrant mon esperit, considerant les siderals regions y comentàn ben nebulosament el més enllà de l'Infinít; la estabilitat dels astres a l'espai; l'astre solar força vital del univers; la invariable y ordenada successió dels quatre temps del any, y els periòdics canviants del espill astre de la nit.

Es admirable el comentar sobre la fecundació y gestació del portentós regne animal; el vegetal procés desde son germinor fins al pletoic terme de la fructificació, d'aqueixa força exuberant que fertilisa amb sàbia esplendidesa la vegetació.

De cara al Univers desvetlles l'esperit, considerant la Omnipotencia sàbia ordenant la pluja pera fertilisar els camps; la formació de les tempestes, la força atlética del llamp que l'irat Zens tramet a n'els rebels mortals, amb el fantasiós y tetric retrunyir del trò, considerant devant d'un tan sublim conjunt, l'orgull y la fatuitat humanes y sa real y positiva mesquinesa.

* *

Quan ja la blanca neu dels alterosos cims del Pirineu y del Montseny comensa a fondre's y eis estridents xisclets dels falsiots signen el nou retorn dels orenells que arriben cantant l'himne de salut als atmetllers en flor, llavors, amb son gentil seguici's mostra Flora amb tota sa magnificencia y esplendor de paradisiaca deessa, precursora de la Primavera triomfant mentres les Hores s'obren pas, bo y esquivant oratges y tempestes d'un crudel Hivern.

Y m'n esperit gosa's al considerar la placidesa d'aquell temps, en quin la terra, lliberal, arreu, y sens visible esforç fa germinar tota llevor y esmalta camps, vergers y prats de flors multicolors y mentre amb eixa exuberant força-vital la terra sembla un il·lusori paradís, el diligent pagès fitant reconegut l'espai remerciant als Deus benefics, s'ajup ben tost, y en acció de gracies, a la mare Ceres li ofereix humil ajud bo y xarcolant els blats o be ensofraut els ceps, ovirant ja amb ample esperit el joyós temps de curullar graners y cups.

* *

¡Com es plahent al pendre part activa en la recol·lecció dels dons de la Natura y després elogiar boy enlayrant un cant, sia a Verlumnè o a Pomona, ja sia a Ceres o be a Minerva.

Esser cantor y actor de bàniques ègloges dintre dels sugestius afers de la campinya: veure's colrat pe'ls ruents raigs d'un sol canicular, amb el falçó a la una mà, un cove a l'altre y fer saltar rahims fins curullarlo y entonar un lúbric cant a Baccuss y descalç y arremangat fins mes amunt les genolleres, trepitjar la verema y aspirant els ubriagadors efluvis d'aquell most que và triomfalment rajant al fons del cup, es una ardenta aspiració jamay trobada dintre les costums folles de grans urbs.

Y aquells efluvis que pertorben el cervell y aqueu anacreontic cant al deu del most, fan que'l bondados Faune's torni fogós satir y obri el cor a l'aiverida cullidora d'ulls de dol y la escometi dant-li un bes triomfador amb lubrics llabris abarrassats.

Y en aquest gosar suprèm estant, Eco adverteix que ja madona Activitat reprèn son ceptre, y me desterra novament al lloc ont el fatal destí me serva presoner.

Aquelles èglogues estivals y aquells cantars anacreontics y aquells himnes en llaor a les divinitats de la campinya han devingut fantasiosos somnis: la realitat, la part més positiva de la vida, ha etzibat en orri tot un passat quimeric, tal com vegerem per les gracioses Hores esquivar d'entorn de Primavera els fets, y les tempestes del cruel hivern.

Ens trobém doncs, de nou, enfront la tasca; enfront d'Activitat.

Ens trobém doncs, amb que'l Saló Parés ha obert ses portes novament pera donar-hi lloc d'esbarjo al art.

Y és el cap-devanter enguany de les exposicions. D. Ferràn Viscat, qu'omplena l'espaçosa sala per enter.

Valencià y deixeble de'n Sorolla, se llança decidit a l'obra empresa per son mestre, amant d'escenes de la hermosa terra ont la esplèndida naturalesa se li mostrà d'enduvi.

Com a pintor, podriem dir del Sr. Viscat, qu'està en plena formació, en proba de lo dit basta mirar les dates de sos llenços, y se veurà que ha fet progresos decidits.

El llenç signat del present any, intitolat «Valencià de la rosa» diria jo qu'es la darre-ra obra, per la facilitat de concepció tècnica, aixís com en el retrat *istil imperi* ont el pin-

tor abandona aquelles tonalitats cromàtiques que caracterisen la seva afició.

En el senyor Viscat, les qualitats d'un colorista no hi son pas innates, empró a força d'un constant estudi, ell logra efectes que s'assemblen als de qualche mestre en el color: son el color, la brillantesa de la llum lo que'l desvetlla y certament amb sa madona Activitat que'l mena, assolirà un lloc aventatjat. La «Labradora contra luz» «El trovador de la Huerta» y aquella escena de dança, el major llenç original que'ns mostra, ratifiquen lo esmentat respecte a llum y a color.

Es lluytador y va cercant a força de treball l'efecte que's proposa al concebir.

En ses primeres obres regna en general certa cruesa de color y modelat, qu'amb son constant estudi ha lograt fer desaparèixer.

Anc qu'exhibeix bon nombre de retrats, no es aquest genre el que sa Musa li aconsella; com tampoc mostra grans disposicions en sos paisatges.

La copia del gran llenç de «Las Meninas» demostra una voluntat sincera per l'estudi, empró, no es pas del tot fidel.

Es estudiós el senyor Viscat, y te disposició pera'l conreu de l'art: mancat d'originalitat, segueix ben llastimosament, ben declaradament aquells senders, no ja grans avingudes, que afressaren amb son mestre, altres pintors.

FAUNE

Musicals

Quelcom sobre el Teatre Liric Català.

L'altre jorn vingué a mes mans una partitura del quadre liric dramatic *La Cançó del ambulat*, lletra de l'amic y company de redacció Rossend Llorba y música del mestre Castells.

Amb tot y estar aquesta obra envolucionada d'una gran senzillesa y d'un fort esperit catalanec al sortir del piano sos agradosos acorts no pogui de menys de sentir una fonda tristesa fentne recordar tot seguit aquella tentativa de Teatre Liric Català, qu'es feu en el

Tivoli la temporada d'hivern de l'any 1901 baix la direcció artística de'ls nostres notables y tan renomnats mestres Enric Morera y Ignasi Iglesias.

Tinc tan present com si are fos el dia de l'inauguració en qu'es representaren les següents obres: *L'alegria que passa*, *Les Caramelles* y *Coloma a la gitana*.

L'aspecte de la sala era verament imponent y tot feya prevenir el triomf definitiu de nostre Teatre Liric, mes degraçadament no fou aixís y fracassà, entregantse aquest de nou a son llarc somni que per tan poc de temps l'havien tret del seu ensopiment per esperar altra volta el jorn de el seu triomf definitiu que may acaba d'arribar.

Mes no te rès d'estrany puig jo crec que totes les tentatives qu'es fassin de nostre Teatre Liric seguint els mateixos viarans d'aquella temporada tindran per dissort el mateix fi; no per manca d'intel·ligència ni de saber de'ls seus directors que per si sols ja gossen de justa fama, sino per no esser aquest estil adequat pera atraure el nostre públic.

El gust deu educarse no hi ha pas dubte, pero sa educació y son refinament te de ferse pausadament y no de sobte, puig d'aytal manera jamay es pot alcansar la popularitat de les obres sino tot al contrari crea al seu entorn l'ensopiment y el públic en fuig; y per això sens dubte fracassà aquella temporada per voler donar a les obres un tò massa enlairat a la major part d'elles qu'es feren inaccesibles a l'intel·ligència de moltes de les persones que assistien a n'aquestes representacions.

Per això Clavé triomfà tant completament perque tot y fent art no feu obres pretensions sino que tragué de son ànima de músic eminent y exponant tot lo que li feya sentir el seu cor català, inspirantse tan sols y amb tota naturalitat amb les costums de sa terra, poetisantles d'una manera exquisida, logrant d'aquest modo que tan els iniciats en el bell art de la música, com els profans se sentissin fortament atrets per la riquesa fresca, bella y natural de ses melodies encisadores.

No soc pesimista y no crec ni he cregut may en la mort del nostre teatre liric, mes això si, no creure amb son definitiu desvetllament fins el jorn que lliure d'imitacions y d'alarbes d'erudició fassi brotar el seu cant propi el

nostre Teatre Liric Català per ferse ben popular.

La nostra música te una font abundosa y rica que podria amb vers cultivadors donar una brotada de fruits esplendorosos, mes per dissortara com ara ses cristallines aygues son atretes per un terror herm que sols produex de quant en quant petites flors mancadés del bell perfum que les fa tan atractives, y tot això tan sols per estar sa corrent moncada d'orientació, per no haver sapigut pendre el camí que conduex al bell jardí de l'art natural y propi, de quin botarien flors d'una flaire tan intensa que per tots els indrets d'Europa es sentirien atrets per son perfum exquisit.

Quina llàstima! qu'el nostre teatre liric popular no hagi seguit el camí d'algunes composicions corals y d'alguns drames lírics (encar que pocs) de la nostra terra.

Per això s'ha envollat el meu cor d'una fonda melangia al sentir els acorts de *La Cansó del ambulat*, qu'es una d'aquestes flors que tan necesiten el dolc bes de les aygues cristallines.

SCHERZO.

Del Boulevard Paralel

De teatre català

Demà en el nostre Gran Teatre Espanyol, s'inaugure oficialment la temporada de teatre català. Tandebó que el públic sapigués respondre millor que en la passada campanya de «Eldorado» ahont, tan si es per culpa dels uns com dels altres, se deixà al nostre teatre nacional poc menys que abandonat.

Hi ha una forta expectació y es fan tota mena de comentaris, respecte de quina manera rebrà al teatre català, el nostre públic del Paralel. No serà la primera vegada que aqueix públic s'interessi y s'entusiasmi pel teatre en nostra llengua si en les obres que se li presentin hi ha motiu per interessarshi y entusiasmarshi.

Recordém sino, aquella gloriosa temporada en el Teatre Nou ahont la més excelsa de les nostres actrius Margarida Xir-

gu, logrà lo que ni les millors companyies castellanques lograren mai en cap de nostres teatres, que el públic s'interessés pel teatre en nostre gloriós idioma. Que vol dir que la majoria de les obres siguessin traduccions? El públic no s'hi ficava pas y acudinthi ansiós per assaborir les bel·leses de l'obra escènica, apressià a estima lo nostre que precisament d'això era lo que's tractava.

Y de que la majoria de les obres que se li oferien, eren hermoíssimes tan escènica-ment com literariament parlant, es una veritat innegable: així vejerem al públic omplir nits y nits seguides el popular teatre pera aplaudir les meritíssimes produccions *Salomé*, *L'ase d'en Buridan*, *Educació de Princep*, *El Rey* y tantes altres que al merit de l'obra s'hi ajuntava el de la execució, confiada a artistes tan celebrats com en Santpere, en Lamas, en Pedrola, Zanón, Tor, Bozzo, Daroqui y la que s'ns revelà una actriu còmica de primera, la gentilíssima Paquita Egea.

També son forse dignes de menció les funcions matinals que'ns donaren al Teatre Arnau. En Saumell y Guixer, voluntariosament secundats per un estol d'artistes entre quins ens plau recordar en Munné, en Rubio, els germans Cinca, Blanca, Ferrer y les actrius Caparó, Llorente, Fornés y Alentorn, representaven lo més selecte del nostre repertori, fent que el públic obrer se interessés forsa per llurs representacions.

El públic del Paral·lel, apesat de lo que diguin molts desconegedors de la seva psicologia, no es menester educarlo, car en materies teatrals es el més entusiasta y el més apassionat dels públics de Barcelona.

Pel Paral·lel hi ha passat la Vitaliani, y se l'ha aplaudida: la Xirgu, y lo mateix: y en Calvo, y en Gimenez, y la Cobeña y tants altres quins han pogut observar que's tractava d'un públic conscient a qui no es pas gaire facil ferli passar bou per bestia grossa.

Si lo que's representa val la pena, s'aplaudeix sense necessitat de que els critics ho senyalin, y si es dolent se xineix sense compliments.

Vingui en bon hora la companyia del Sindicat Català, y preparem-nos a rebre-la dignament, emprò no's pensi ningú que aquí s'hi

trovarà forastera: de teatre català, poc més poc menys, sempre n'hem tingut, desde els temps del derruit Espanyol, amb la companyia d'en Rojas y Barbosa, passant per les vetllades de teatre modern al mateix lloc, a les matinals del Arnau, les innombrables representacions del Apolo, el Nou amb la Xirgu y en Santpere, el Comie amb en Berges, el Liric, etc., etc.

En Guimerà, en Rusiñol y l'Iglesies ja saben quin só tenen els aplaudiments sincers del nostre boulevard. Es de desitjar que tornin a escoltarlos, y si pot ser amb ells, acompanyats de tots els autors de Catalunya.

Preparem-nos a rebre dignament al Teatre Català, y que mai ningú ens pugui titllar de ingrats, y si la companyia del S. D. A. C. logra triomfar al Espanyol haurà lograt lo que encara no ho ha pogut conseguir cap companyia, fins les més populars al Paral·lel, fer reviure un teatre que desde que està construït ha atravesat sempre una vida migrada per esser dels que ofereixen més males condicions pel públic popular de segon pis de quin convé en totes ocasions no prescindir-ne.

ROSSEND LLURBA

Desde Buenos - Aires

15 d'Agost

Apolo

Darrerament en aquest teatre la companyia Guillermo Battaglia representà la nova obra de l'Albert Ghirardo *La Cruz*.

Si algú'm preguntés com ha escrit Ghirardo aquesta simplíssima tragedia ont la fatalitat, l'amor y la mort s'han glorificat en la més forta bel·lesa, li contestaria, com el pelegrí de la llegenda: «L'ha escrita amb sa sang y posà en ella son propi dolor».

Com a arquitectura escènica *La Cruz* es excelent, y literariament aporta un contingut valios al repertori dramàtic argentí.

En quant a la interpretació, mereixen esmentarse A. Fuentes, en son rol d'obrer, y la Sra. Viera en «Donya Rosario», Battaglia a la altura de son intens paper, fet amb la naturalitat y art que'l caracterisen.

Odeón

Amb *Primerose*, l'última producció de Piers y Caillevet, debutà en aquest teatre la companyia que dirigeix el celebrat actor Lucien Guitry.

Un doble interès animava a la concurrència que omplenava la sala: conèixer a la companyia i l'obra que aquesta havia escullit.

Y en efecte; *Primerose* es una bellíssima comedi; y consti que al fer aquesta afirmació no crec equivocar-me; no hi ha en ella un estudi social profund, ni tampoc una definició de caràcters entre els personatges que hi figuren, la major part dels quals no són sinó elements comentaristes de l'acció principal a càrreg de «Primerose» y de «Pierre», però es una obra que contrasta admirablement amb les obres que componen el teatre francès contemporani, explotador d'intrigues socials y de fets un xic massa mundans.

L'interpretació ha sigut correcta. Guitry, encarnà admirablement aquell religiós d'espirit picaresc. La Prevost feu una deliciosa protagonista, y els demés ajudaren al bon conjunt.

30 d'Agost

Elenc de la Xirgu

L'empresa Da Rosa, que segueix contractant artistes pera completar l'elenc amb qui Margarida Xirgu se presentarà l'any vinent en el teatre «Odeón» ha escripturat a la senyoreta Maria Roxala, correcta actriu jove, qui vingué acompanyant a la Pino y a qui el públic bonaerens ha celebrat ab sa recent temporada espanyola a l'«Odeón».

Nuevo

L'estrena de *Las jaulas de oro*.

Robert Cayol, autor d'aquesta nova producció, ha decaigut com a dramaturg en aquesta obra com decaigué també en *Los ilustres gatos* representada fa poc en el teatre Nacional. Aquesta aseveració es aplicable a *Las jaulas de oro* en lo que a fons y forma's refereix. El tema escullit per l'autor es absolutament gastat.

Variedades

En Doménech y la Jarque segeixen en aquest teatre donant obres de sang y fetxa. *La Plegaria de los naufragos*, *El hijo del aire* y pròximament estrenarà *Las catacumbas de Roma*.

Verdaderament, si el senyor Doménech fos amic de DE TOTS COLORES y volgués escoltarlo li donaria un concell; li diria que valdria més que's dediqués a fer altre cosa un xic més profitosa y aixís evitaria potser la renomada de «terrorífic» que's té conquerida.

Agrupació Escènica Catòlica

El nostre compatriota en Tomás Terramorell, director d'aquest notable quadro, anuncia pera el dia 15 d'aquest mes l'estreno de dugues obres seves, quin nom porten per títol: *El desengaño* drama amb tres actes y en prosa, y *Alma de Artista* comedia en un acte.

A son degut temps ne parlarem.

FREDERIC BADIA.

TEATRES

TÍVOLI

La alegre Polonia

Està vist que la terra Polonesa no pot sonriure, te d'estar sempre melangiosa.

Així al menys o va creure el nombrós auditori qu'omplia la gran platea d'aquest teatre la nit del disapte, acullint ptser amb extremada severitat aquesta producció.

El llibre d'aquesta opereta alemanya es troba per complert mancat de l'unitat necessària a tota obra escènica al menys l'arreglo que d'ella sa fet y això perjudicà fortament a la música puig encar que pocs, te alguns fragments musicals superiors a moltes obres, qu'an sigut aplaudides, sobresortint d'entre ells un duo còmic forse original y notable dintre son istil qu'amb tot y l'ambient poc favorable fou repetit.

Les senyoretes Montoro y Baillo y en Tejada foren els que més se distinguiren en l'interpretació de sos papers respectius.

ROMEA

El pobrecito Juan comedia en un acte d'en G. Martínez Sierra.

En Martínez Sierra, escriptor pulcre y observador finíssim ha volgut amb aquesta nova comedia fernos passar la estona, oferint-nos un diàleg suggestiu, uns quants tipus adozuats y algunes escenes sentimentals, d'un sentimentalisme cursi que no arriba al cor del espectador.

L'assumpte, d'una trivialitat inexplicable en un autor del temps d'en Martínez Sierra, es tan pobre que no mereix la pena d'esmentarlo.

La interpretació excelent que donaren a sos papers la Srta. Abadía y els senyors To-

rres y Pacheco feu que'l públic prodigués aplaudiments al finalitzar la representació.

Represa de una comedia nueva

La vella obra d'Tomayo y Baus obtingué un éxit sorollós, degut a la soperba creació que feu del seu paper l'eminent Gimenez, ben secundat per l'Abadía. El nostre actor brodà'l personatge amb un sens fi de detalls que una vegada més l'acreditaren d'actor meritíssim. Així ho conegué el públic que l'ovacionà repetides voltes.

Ahir tingué lloc l'estrena de l'obra del senyor Arthur Johnes *Las máscaras*, traduïda pels senyors Maristany y Fabré Oliver. En el número vinent donarem compte detalladament de l'estrena y parlarem de l'obra com se mereix la personalitat del seu autor.

APOLO

La companyia d'en Rojas segueix en aquest favoregut teatre recullint aplaudiments y amb forsa justícia.

Darrerament s'ha representat l'aplaudida obra *A espaldas de la ley* en quina en Rojas hi ratllà a gran altura brillanment secundat pels senyors Perelló, Delor, Carnicero y Castells y les aplaudides actrius Dolors Fujol, Mercé Ferrer y Teresa Guitart.

En *Tritón o un bandido del gran mundo* cal esmentar a tota la companyia. També s'han donat unes quantes representacions de *El Pintor de milagros*.

S'anuncia pera properament les representacions de la famosa obra d'en Mirbeau *Los malos pastores*.

AGRUPACIONS Y SOCIETATS

—Joventut Autonomista Catalana.—El diumenge passat se posaren en escena les aplaudides obres líriques *Los baturros*, *Los chicos de la escuela* y *La marmota*, en quina representació s'hi lluien les senyoretes R. Virgili, A. Virgili y D. Jordá y els senyors Forga, Pedret, Vera y Esplugas, arrodonint els conjunts els senyors Clapera, Llasat, Gironés, Comas y Ciuró. La direcció escènica molt acurada; la part musical molt bé, anant a càrreg del mestre Bonet. La darrera anà una mica fluixeta, puig els chors desafinaren duhes o tres voltes. Amb tot, s'hi lluien la Srta. A. Virgili y els senyors Forgas, Comas y Ciuró.

Pel dia 13 hi han anunciades les obres *La creu de la masia* y *El pintor de miracles*, essent la funció a benefici d'en Francisco Ciuró.

Aquest mes tindrà lloc una extraordinària representació de *Terra baixa*, y pel propinent mes se prepara un gran aconecement teatral.

—Assiàtic.—El disabte passat se representà en aquesta entitat, la famosa obra d'Eccegaray *A fuerza de arrastrarse*, molt ben interpretada per en Baduell, Vilallonga, Pujolá, Riera, y altres, tots forsa notables, quins noms sentim no recordar: també prengueren part en dita funció les aplaudides actrius Carme Rovira y la senyoreta Riera.

Aximeteix se representà l'obra d'en Vallmitjana *Els Jambus* per la senyoreta Riera y el senyor Camps.

Demà disabte se representaran les obres *El Arcediano de S. Gil*, *El prólogo de un drama*, y el diàlec d'en Lluïsa, *Festa completa*.

—Círcol de Sans.—El prop-passat diumenge a la tarda, la companyia Pubill-Santaulària, tingué el bon gust de posar en escena l'hermosíssima comedia vaudevillesca d'en Paul Garault *La Xocolatereta*, en quina obra s'hi distinguí notablement la deliciosa actriu Pilar Santaulària, secundada amb forsa acert per les senyores Martí, Varela y Ortiz y els senyors Pubill, Santaulària, Puigventós, Ferrer, Cabruja, Fernández y Hoces.

Per fi de festa se representà la comedia d'en Marxusc *Viatge de boda*.

Pera pròximament se preparen grans novetats teatrals en aquesta simpàtica entitat.

—Centre Radical III Districte.—Diumenge a la vetlla posaren en escena les sarsueles castellanes: *El cosechero de Arganda* que assolí una ajustada interpretació per part de les senyoretes Martí y Abonzini y els senyors Palacios, Pijoan, Valero y Ballvé, y *Los guapos* en la qual no foren tan afortunats tots quants hi prengueren part, puig les poques dimensions de l'escenari no permetien el moviment escènic dels conjunts que reporta l'esmentada obra. La decoració nova fou de bon efecte, vegenise precisat el jove escenògraf a presentarse a l'escena a rebre'ls aplaudiments de que fou obgecte. La secció musical, a càrreg del Sr. Segura, fou bona, y tal era d'esperar tenint en compte les qualitats artístiques que posseeixen els elements que formen el quadro que actúa en aquesta entitat.

—C. N. R. Districte IV.—El diumenge dia 22 del mes passat, el quadro d'aquesta entitat posà en escena l'hermós drama del nostre Iglesias *El Vells*, quina direcció, forsa acertada, anava a càrreg d'en J. M. Ponsetí. S'hi distingiren notablement la Srta. Persiva (P.), les Sres. Guart y Persiva (C.) y els senyors Ponsetí, Molas, Lapuente, Escudero y Figuerola. Aquest últim tingué moments molt fel·lços. Els demés feren tots els esforços per arrodonir els conjunts. És llàstima que una entitat com aquesta, ont la concurrencia acostuma sempre a esserhi nombrosa, no compti amb elements pera poder presentar les obres, puig segons veiem pels esforços que fan amb lo que tenen podrien sortir esplèndidament presentades.

—Dissabte passat celebraren llur benefici els joves aficionats Josep Bertran y Manel Lapuente, amb les obres *Foc-Nou* y *Qui... compra maduixas*, amb la cooperació de les eminents actrius del Sindicat Sres. Fremont y Verdier.

Els beneficiats ratllaren a gran alsaria, dient molt bé sos papers dels quals se veia que'n havien fet un estudi profitós.

Varem tenir ocasió d'admirar una vegada més el talent de les Sres. Fremont y Verdier, qu'arribaren a la perfecció de llurs papers, meravellant al públic.

Les Srtes. Persiva P. y C., aixís com la que desempenyà'l paper qu'estava confiat a la Sra. Guart y quin nom sentim ignorar, estigueren molt ajustades.

De la Sra. Vendrell, tenim de dir que si segueix estudiant y treballant arribarà a ésser una figura de relleu a l'escena.

Secundaren amb molt acert els Srs. Ponsetí, Molas y Escudero.

L'admirable conjunt feu que l'obra filtrés a l'ànima dels espectadors que ovacionaren a tots els artistes al final de cada acte.

Al acabar, feren parlar als beneficiats, qui donaren les més sinceres mercès; pels molts aplaudiments y presents que tingueren, a més d'una munió de felicitacions; prova de les moltes simpaties de que gosen.

Parlant de l'execució de *Qui... compra maduixas*, direm que sortosament estem ja a l'Octubre, y ens recorda la seva obligació de conduirnos de l'estiu a l'hivern, condescendent a donar a la tardor aqueixa amabilitat de decadència, qu'es com l'almoïna d'un mitg riurer sobre una pena... Diem això perquè'l comentari nostre sobre'l sainet, forsosament ha d'ésser benèvol. Amb tot, la Sra. Fremont y Srta. Persiva, com també l'actor còmic, senyor Font, estigueren bé.

—Centre Radical del III Districte.—La vetlla del passat diumenge dia 29 varen posarse en escena baix l'acertada direcció del Sr. Palacios, les sarzuelsas *El cosechero de Arganda y Los guapos*.

L'interpretació de la primera fou bastant deficient per aquest quadro escènic; tenim proves de que ho sabem fer millor, motiu pel qual no'ls volem de xar sense lanostre censura.

En cambi, la segona obtingué una execució tan acertadíssima, per part de tots, que no podem fer mes que felicitarlos, especialment al director senyor Palacios y al mestre concertador Sr. Segura qui cada dia se llueix més.

La Srta. Marc demostrà haber fet cas de lo que li diguérem al ressenyar la funció anterior, perquè aquesta vegada s'ens presentà mes posesionada del personatge, aixís es que'ns plau felicitarla y encoratjarla puig sols pel camí de l'estudi y de l'atenció mereixerà els elogis de tots els que, justiciers com nosaltres, admirém en els seus èxits com la censurin en els seus papers.

Molt bé les senyoretes Martí y Abranzini, pero recomanem a n'aquesta última que no exageri tant les característiques còmiques únics tipos que interpreta amb relativa facilitat.

Els senyors Sanchis, Pijoan, Busóm, Abelló, Ballvé, Sala, etc., etc. lluhiren llurs facultats amb els respectius papers; com també el senyor Valero, malgrat no haber estudiat gaire.

Els chors cuidats, sent repetir el del segon quadro com també algú altre número musical.

L'apuntador tenia molt bona veu.

En el primer y darrer quadro, exhibiren una magnífica decoració pintada pel senyor Antoni Arso el qual va veures obligat a sortir a l'escena en mitg de xardorosos aplaudiments.

—Elenc Artístic.—En l'elegant teatre del Centre Catòlic Obrer de St. Vicens de Paul, tingué lloc el diumenge dia 29 l'anunciada funció extraordinària a benefici de la Caixa de Socors de dit Elenc.

Se posà en escena el poema líric *La Mort de l'Escolà*, que obtingué una execució notabilíssima per tots els que hi prengueren part, distingintse especialment els senyors Berenguer, Amills, Salas, Carcereny, Corbella y Folch. Als senyors Montserrat y Bousoy els hi recomanem un xic més d'estudi. Devem fer especial menció del noi Vall S. qui ens feu un escolà superior, emocionant fonament a la concorrencia que l'obligà a repetir l'hermosa ària del primer acte la que cantà amb molt sentiment; *molt bé patit*.

Seguí l'estrena de la marina en un acte, *La Creu de la Platja*, lletra d'en Josep Fustagueras y música d'en Climent Lozano, que obtingué un desempenyo notable a càrreg dels senyors Corberó, Salas, y nois Vall J., Gimeno y Gutierrez J. S'hi distingiren especialment els senyors Amills, Martí y Amat, veientse obligat aquest a repetir la preciosa ària, cantantla amb molt gust y afinació. La obra tingué un èxit superior y els autors degueren presentar-se al palco escènic a recollir els aplaudiments del públic.

La presentació de les dues obres fou plèndida y sens mancarhi cap detall. La comparerla, nombrosíssima, se mogué amb gran naturalitat presentant un conjunt perfecte

La direcció escènica, a càrreg d'en Joan Berenguer, fou excel·lent. Molt bé la part musical, a càrreg de nombrosa orquestra y baix la direcció d'en Climent Lozano. Els cors d'homes y nois molt ajustats.

S'estrenà una magnífica decoració pintada per l'escenògraf Adrià Vendrell; fou molt aplaudida.

En resum: una festa artística de debò, que feu passar una tarde deliciosa a la distingida concurrència qu'omplia de gom a gom l'esplausa sala d'espectacles, y un nou triomf pera aquesta Agrupació. Així se fa Art.

Felicitem al Elenc Artístic y en especial al seu director en Joan Berenguer per l'èxit obtingut. En preparació *Somni de gloria* y *El cant de la sirena*.

GRACIA.—Teatre Familiar Guilerà.—El dia 24, devant d'una escullida concurrència, representaren el *Saint Trist*, del mestre Guimerà.

Les senyoretes Samsó y Guilerà feren una creació de llurs papers, essent molt ben secundades pels senyors Martí, Guilerà, Samsó Regàs y Casamitjana.

Ab aquesta obra queda clausurada la temporada d'estiu.

—C. N. R.—El prop passat diumenge a la vetlla aquesta entitat posà en escena el drama d'en Pilarra *Les Joyas de la Rosa*.

Ens plau manifestar que l'execució d'aquesta obra, en general, fou més correcta qu'en altres anteriors d'aquesta casa.

Ho celebrém, puig així ens veurém encoratjats pera parlar en altre sentit distint del que ho férem fins avui.

SANT ANDREU.—La Luz Andresense.—Degut a excessives ocupacions, no poguerem assistir a tota la funció que tingué lloc en aquesta societat. Emprò, encare que sols ne presenciàrem una part, no volem deixar de parlar-ne. Se posà en escena *Juan José*, de quin conjunt no podem jutjar per lo poc qu'en vejerem; mes farém constar certes condicions en els elements que hi prengueren part, les quals, degudament cuidades, poden donar bons fruits. Al senyor Galduf, «Juan José», li direm que al posarse en situació moderi son emperament, que vocalisi amb major claretat y que no bracegi tan exageradament, y no duptem qu'així hi guanyaria forsa l'Art de

Talia. Al senyor Viñals hem d'advertirli que, a nostre judici, no era prou per ell el tipó que representava, y lo mateix diem al senyor Moranta. La senyoreta Casas, «Rosa», per lo poc que varem veure, notàrem que aquell madrilenyisme característic del personatge l'encarnava poc. Al ensemps, li recomanem qu'en les escenes que's desenrotllen sense intensitat dramàtica procuri aixecar quelcom més la veu y amenisarles lo degut, a fi de donarhi el major relleu possible.

Per fi de festa, l'agrupació infantil posà en escena *La Sirena* de l'Apeles Mestres. El conjunt al principi era acceptable, més a mida que anava avensant la representació, s'ellanguia bon xic, si bé no podem deixar de esmentar que hi havia tipus forsa ben dibuixats. També hem de fer notar al director d'aquesta agrupació que procuri, al ensemps que aixequin més el tò de veu, que les escenes no s'arrosequin fins al estrem de ferse pesades. La concurrència, forsa nombrosa, aplaudi al final de tots els actes.

SANT MARTI.—Ateneu de Sant Lluís.—*Els Masells* ha sigut l'obra darrerament representada per l'elenc de la casa. Com siga qu'aqueixa obra ha sigut altres vegades representada per casi tots els que hi prengueren part, notàrem en conjunt que se sabian forsa els papers, circumstancia sempre lloable y que condueix indefectiblement a un bon conjunt com el que lograren, devent fer especial menció del nen Badia, que digué y treballà son paper amb un acert digne de tot elogi.

—A. O. Martinense.—Per debut de temporada l'elenc que dirigeix don M. Maqués, posà en escena el sempre aplaudit drama del mestre Guimerà *Maria Rosa*, l'execució del qual, malgrat esser una agrupació aqueixa de les més y mellor nodrides y també més intel·ligentment dirigides, no logrà el conjunt qu'era de esperar y que, per lo dit, podem exigir. En tota y en cada un dels personatges hi mancava estudi, matís y colorit; les escenes s'arrosegaven, no logrant cap d'elles aquella intensitat dramàtica, característica de aquesta obra. Esperem en cbrs successives la corresponent esmena car hi vejèm medis suficients pera aconseguir-la.

Dels nostres Corresponsals

Sant Feliu de Torelló.—Societat «La Barretina» de-
vant de nombrosa concurrència que omplia el local, el
quadro d'aficionats de la societat, amb la cooperació
de la Sta. Agneta Morera y dues altres Stes. quins
noms sentim no recordar, posaren en escena la comedia
en tres actes de l'Església *Fou nou* que interessà
fortament desde les primeres escenes a tot l'auditori,
qui premià amb llargs aplaudiments tots els acaba-
ments d'actes.

L'interpretació per part de la Sta. Morera, en el paper
de «Carlota», lo meteix qu'el treball de la nena Roseta
Casas, «Juvita», fou un treball acabat; prova que foren
per ella els aplaudiments de tota la vetlla.

Dels joves aficionats, en primer lloc el Sr. Busquets,
que d'un paper que no estava amollat a les seves con-
dicions, va treure tot el partit possible, essent igual-
ment aplaudit. Els senyors Vidal, Artigas, Prim, Viva
arrodoniren el conjunt.

Un concell: Dins la societat tenen un burinot que la
aconsella malament, y el dia menys pensat els farà re-
presentar *Els Segadors* d'en Pitarra, sense dames.
Dic això perquè no sé amb quin dret fan corre les es-
tirores.

—Eseola Dominical.—«La Joventut Antoniana de
Vich», vingué el diumenge passat a donar una repre-
sentació del drama d'en Conrat Roure *Pau Claris*,
arreglat a l'escena catòlica. Obtingué bona interpre-
tació per part del Sr. Font, «Pau Claris», Sr. Vila,
«Guillems», Codina, «Segadors». Els demés no feren
mes que complir. Per acabament, *Fi de festa* que feu
riure de debò.

TIANA.—La Mallorquina en la societat «La Harmo-
nia» tingué lloc el dia 21 del passat la representació de
les obres *La Tosca* y *Café y Copa*.

En *La Tosca* estigueren quelcom desafortunats, sort
de la Srta. Sara Colom que estigué molt acertada en la
protagonista.

La culpa de la deficient execució la té el senyor di-
rector per repartir els caudals entre aficionats quines
condicions sont poques.

En *Café y Copa* estigueren un xic més acertats al
principi. Després cansaren al públic.

ARENYS DE MUNT.—Saló Familiar.—Diumenge
passat, dia 22, actuà en aquest teatre una companyia
dirigida per en Miquel Comas y en Joan Gualba, for-
mant part de la mateixa les ja conegudes senyores
Guadalupe Alentorn, Antonieta Fornés y Aurora
Guardia. Posaren en escena *La Verge Boja* qu'obtin-
gué una interpretació bon xic fluixeta...

En Gualba digué el seu paper de «Armay» molt baix
de tò, doncs de la fila tercera no's comprenia lo que
deia; amb prou feines se le sentia la veu. En Comas en
el paper de «Duc» ens demostrà no tenir un estudi fet de
dit paper; altrament hauria pogut imprimir més ener-
gia a son personatge. En Serrapiña en el paper de «Re-
verent Roux» molt encaixat... Com també el senyor
Cabruja en son paper de «Fredric». La senyoreta Gua-
dalupa en la «Dianeta» estigué acertadíssima... La
Fornés en el paper de Fanny no'ns va convencer;
tampoc la senyora Alentorn. Al final representaren la

divertida comedia *Ensengansa Superior* en la qu'amb
molta facilitat executaren sos papers tots quants hi
prengueren part.

TÀRREGA.—En el cinematograf Palau de Vari-
tats.—Tingué lloc diumenge, dia 15 del mes passat, la
inauguració de l'Agrupació dramàtica «Els novells».

Se posà en escena el drama en 3 actes d'en Guimerà
En Pólcara baix la direcció del jove actor en Joan
Galcerán y amb la cooperació de la Srta. Molgosa.

Els joves aficionats demostraren molt bona voluntat,
encara que l'obra resultà massa gran per l'alcans de la
major part, amb tot y qu'alguns d'ells demostrà con-
dicions pel Teatre.

Per fi de festa, l'esmentat director recitá el monòleg
La Borrachera.

VILANOVA Y GELTRÚ.—Teatre Apolo.—El passat
dissapte va tenir lloc una funció de beneficència, po-
sant en escena el melodrama en 7 actes y 9 quadros, del
senyor Artís y Biscampa, anomenat: *El club de los
patriotas*, prenenthi part els millors aficionats del po-
ble y la Srta. Elvira Fremont y F. Totosaus.

L'autor senyor Biscampa fou cridat al palc escénic.

NOTA.—Queden pel número pròxim, societats de
fora de Barcelona per publicar, anirán en el vinent,
com de costum.

De Teatre sense Dames

Amb molta satisfacció ha sigut rebuda pels
aficionats d'aquesta escena, que cada dia va
prenent més relleu, la nova secció introduïda
en nostres columnes, en la qual volem no
escatimar importància y valú a tots aquells
qui en mereixin.

No serem prodigadors de lloances imme-
rescudes, ni abusarem d'elogis falsos: serem
rectes y, aconcellant, severs y concients contra
aquells que, de gust xavecà, posin obres
mancades de sentit literari y artístic: remer-
ciarem als aficionats notables y directors es-
cènics publicant llurs retrats, sempre que
treballin amb amor y constància, fent resal-
tar llurs dots y aficions, posant de relleu totes
aquelles circumstàncies que siguen dignes de
ser conegudes pels entusiastes del teatre sen-
se dames.

Assistirem a les estrenes d'obres noves,
donant compte d'elles amb la major extensió
qu'ens sigui permesa. Publicarem una nova
«Biblioteca de teatre sense dames», exclusiva
dintre aquest gènere, donant a conèixer les
obres modernes d'aquest teatre que hagin
sigut rebudes amb èxit, tant per la premsa
com pel públic.

La primera obra que sortirà a llum, serà el drama en tres actes, del celebrat escriptor Emili Graells Castells, que porta per títol

CAP AL CIM

Seguirà, dintre el prop-venint mes, una altra obra de valú que, com la que donarem inaugurant la nostra Biblioteca, serà concedida a un preu especial pels compradors y subscriptors de nostra Revista.

Considerant com a veritable necessitat la creació de la Biblioteca de teatre modern sense dames, escullirem, dintre'l genre, les obres més noves y d'èxit, fugint de rutinarietats y vulgaritats que tant recriminen els propis aficionats de l'escena catòlica. Aixís no hauràn de recórrer a sensibles mutilacions d'obres amb dames, procediment massa sovint empleat y massa recriminable per no carcarhi esmena.

Segurs, doncs, qu'es de finalitat pràctica donar al públic concient obres noves, valioses, hem escullit el drama

CAP AL CIM

que, com veuràn nostres llegidors, ha estat rebut per la premsa ab merescut elogi, y les crítiques del qual van publicades en el present número a fi de que'ls nostres llegidors y partidaris d'aquest teatre jutjin si mereix ésser editada l'obra que acaba d'assolir un èxit com pocs s'en coneixen dintre'l teatre sense dames.

També'ns plau manifestar que editarem un seguit d'obres pròximes a estrenar, puig tenim d'elles inmillorables referències, que no dubtem seràn confirmades al dia de la interpretació escènica.

Informació

Centre Catòlic Nostre Senyora Montserrat. — Les comedies *Per una levita* y *Una cosa que passa* feren riure al nombrós auditori que acudí en aquest saló de la barriada de la Barceloneta. Els aficionats, molts d'ells novells, varen fer tot lo que sabien, per lo qu'els són perdonables certes incorreccions degudes sens dubte a la manca de assajos. La Secció Coral, que ab acert dirigeix el senyor Perez, fou aplaudidíssima.

Centre Social de Belén. — *El forjador* de cer obtingué bona interpretació, encare qu'en les escenes finals no'ns va ploure pas la coloració de figures, degut a les poques dimen-

sions de l'escenari que no reuneix condicions per ferhi certes obres. La sala es hermosa y el públic correcte en escoltar. *Ditxosos barrets* feu riure de veres.

Centre Sant Antoni. — L'obra *Els fills del mar* mereix sincers elogis en lo que's refereix a la part lírica, puig el mestre Solé l'ha ilustrada d'una manera magistral.

Això y l'estar presentada espléndidament y ab quintet baix la direcció de llur propi autor, foren motius pera que l'auditori s'entusiasmés de veres. ¡Làstima que l'argumentació es mansa, y la part de poesia lírica es vulgar, sentint algún prosaisme que fa decaure la totalitat del mérit literari! Ab tot, els senyors Torres, Monreal, Foncubertes, Gras y Gomis, treballaren amb goig y anhèl, logrant forts aplaudiments que compartiren amb els senyors Solé y Genís. ¡Felicitem al venerable Mossén Sunyer, vida y ànima de l'entitat!

En preparació, *Cap al cim* y l'estrena *El quefe de estació* de don Lluís Millà, abdues presentades ab tota propietat.

Ateneu obrer del III districte. — Baix la direcció del celebrat actor senyor Millà s'hi representà l'obra nova den Graells Castells *Somni de gloria*.

Rares vegades havíem vist una presentació escènica tant bonica com diumenge passat, puig en tots tres actes s'hi vegé gust artístic, per lo que no podem negarlos nostre sincer elogi.

Tractantse d'un drama sense dames el ressenyém en aquest lloc. El senyor Millà fen un «Ferràn» d'una manera magistral, vegetse aplaudit amb ver entusiasme. Molt correcte el senyor Vinyes amb l'«Heriberto», més, cal que fugi d'aquella cantarella que acostuma a fer allargant massa les paraules; no obstant te condicions y es pot corregir aquest petit defecte. En Salóm feu un «Dalmau» tot cor y sentiment; sa sabia'l paper per haber estrenat ell l'obra. El senyor Morera, encarregat del paper de «Dionís», va estar molt afortunat. Els senyors Brunet, Carrasco, Ribes molt encàixats; quelcom insegur el senyor Malet, que per defecte de no saber gaire'l paper no donà el relleu suficient a la seva interpretació. El senyor Martí molt fluixet.

Al final de l'obra resonà una forta ovació pels artistes y per l'autor a qui se l'obligà a

rtir en escena. La direcció, a càrrec del senyor Millà, correcte.

Pel mes vinent *A la lluna de Valencia, Drama alegre, Grapa de ferro y Als peus de vostè.*

Casa Provincial de Caritat.—Corren veus de que molt prompte comensaran les tasques artístiques en aquesta entitat el teatre de la qual s'ens diu que reuneix espléndides condicions.

Nosaltres voldríam que's confirmés la nova, y ho esperansem aixís, puig que la direcció es a càrrec del il·lustrat sacerdot Mossen Puig, d'un bon acert reconegut per fer actes de veritable relleu, y d'excelent criteri, bon gust literari y refinament artístic.

Bello Horizonte.—Baix la direcció del senyor Casals s'hi han representat *La vocació y La bona gent*, amb gust artístic, lluhintsi en primer terme'ls senyors Monné, Esteve, casals y senyores Pallarés, Sagués, Romagosa y senyors cosin, Illa, Ferrer y Monrreal.

Unió Ultramarina.—*Terra baixa* fou la obra triada darrerament, y varen treure'n forsa partit les senyoretes Persiva, Guart, Romagosa, nena Redondo y els senyors Esteve, Illa, Monné y Rovira; regular els senyors Marqués, Garriga y Bac.

Despres fou recitat *Mestre Olaguer*, pero amb tant malt gust escènic que'l públic se avorri sobirament.

Niu Guerrer.—L'obra de l'Iglesies *En Joan dels miracles* obtingué bona execució, puig tant la senyoreta Boixados, com la senyora Vidal, la senyoreta Piqué y el senyor Figuerola se portaren com veritables artistes. També hem d'elogiar al senyor Cafrasco; molt fluixet el senyor Dejan.

Esclat Artístic.—Aquesta novella entitat instal·lada en el «Ateneu Obrer del III districte» inaugura ses tasques amb l'obra *La mallia de moda* y una vetllada literari-musical. Dirigi l'obra l'estudiós aficionat senyor Corberó (A.). Pel mateix mes s'anuncia *La mare eterna* de l'Iglesies.

CORNUDELLA.—Teatre Intim.—*Un sopar de duro* den Millà, fou ben interpretat pel jove Aymami, com el diàlec *Far malehit*. El públic l'acullí amb fort entusiasme, doncs la presentació escènica no tenia qu'envejar res a la d'un teatre de primera categoria.

SALLENT.—Centre Catòlic.—L'obra *Lo*

llas etern, si be obtingué bona interpretació pels senyors Noet, Martorano, Ramonet y Cruselles, no acabà d'agradar la seva argumentació quelcom inverosímil. El públic aplaudi als autors.

NOVES

Van en el present número y corresponen als nostres subscriptors el plec 5 (16 pàgines) de la popularíssima obra, model del romanticisme francès,

La dama de les camelies

Per causes especials el susdit folletí sols consta de 16 pàgines, en cambi amb el nombre pròxim compensarem als nostres afavoridors amb 48 pàgines, setze de les quals seran les primeres de la extraordinària producció intitolada

El cadáver viviente

original del malograt compte en Lleó Tolstoi, obra qu'el nostre pulcríssim mestre en Narcís Oller va traduir amb el títol de

El mort amb vida

Se tracta de sis actes y dotze quadros espléndits, d'una veritat extraordinària, y amb aquell relleu característic del gran autor rus, condicions que'l nostre Oller ha sabut conservarles perfectament en la seva notable traducció per lo que devém agrahirli doblement el permis de publicació, puig que no dup-tém fervos contents a tots amb tants mèrits reunits com els que us donarem amb aytal obra.

La nostra resposta.

Un periòdic barceloní escrit en català y que dona gran importància en les seves pàgines a l'informació de teatre castellà, estranger y de titelles, se permet en son darrer número fer uns comentaris de mal gust sobre lo que un lliure ciutadà de Barcelona ha escrit respecte el S. d'A. D. C.

Aquest S. d'A. D. C., per lo vist es sagrat y inviolable, com el Rey. Perque, ayl del que en el volar de la ploma y en un article en qu'es parla de tots els teatres de Barcelona, s'atreveixi a dirne qualsevulla cosa del Sindicat, com no sia elogiari-lo incondicionalment, ayl ayl ayl! Ay pobre teatre català si ell fos els autors sindicats! Caldria de primer discutir molt y molt si son *veritables autors* tots els seus components; car nosaltres creyem que n'hi ha molts que sols arriben a *autoroides*, després s'haurien de discutir moltes altres coses també.

Aixís, per exemple, el cronista a qui contestem (que per sa part, pobret!, està bastant renyit amb la gramàtica, pero molt més encare amb la llògica), tenim la seguretat que no es autor, fa mèrits per serho y forma en el cos d'aspirants al traguet pel dia que li toqui. Y ho assegurem perque si fos autor ens sembla que tindria una mica més de llògica.

Diu el senyor aquest en la seva notícia que *abans de posarse a escriure cal saberne* (això es d'una profunditat aclaparant) y *entendre de lo que's vol escriure*. (Això ja es sublim!). Pero lo curiós del cas es que aquest senyor, sab tot això... y en cambi no sab llegir... o si sab llegir te un ventilador de quatre pales al cervell que li fa confondre les illes Britàniques y les persones llastimosament.

Senyor: (nosaltres som botiguerets, oy?, doncs, vostè deu ésser super-home). Senyor super-home, doncs; sàpiga vostè qu'els treballs firmats y de col·laboració (com el que va cridarli l'atenció), no obliguen may al periòdic, sino que la firma contreu tota la responsabilitat, y sàpiga també que DE TOTS COTORS, com ja'l seu nom ho indica, es independent y està a disposició de tothom qui vulgui tractar desde les seves pàgines qualsevulla qüestió teatral, mentres ho fassi sincerament y amb competència. Lo de la competència el fa dubtar, no es aixís? Aturi el ventilador del seu cervell que roda massa

depressa y enteris... No's precipiti home, no's precipiti!

Endemés, vostè s'entendrà d'ara en avant amb el firmant de l'article, qui es l'ofés. Nosaltres no tenim de fer res de si vostè està conforme o li desplaça lo qu'el nostre col·laborador escriu, però, per lo meteix, tampoc volem que s'ens molesti y que se'ns atribueixin criteris y paraules que no sont nostres.

Ens ha entés?

Ademés, li advertim per que vegi que som més vius que la tinya, que si vostè vol escàndol, nosaltres no. Y sab per què? Perque nosaltres som més patriotes que vostè encare que no li sembli.

A Sabadell s'están practicant unes excavacions en el camp vell de la hermita de la Salut.

La troballa casual d'uns fragments de ceràmica despertà l'interés del notable pintor sabadellenc en Joan Vila, professor a l'Escola d'Arts y Oficis d'aquella ciutat, que s'hi pren un interés sens limits.

Visitaren darrerament les excavacions, el director del Museu don Carles de Bofarrull, el professor d'Estètica de la Escola de Belles Arts de Barcelona, don Lluís Folch y l'eminent arquitecte y arqueòlech, don Josep Puig y Cadafalch, qui els donà un plan de com devien seguir els seus treballs.

Sont molt interessants tots els objectes desenterrats fins al present: distints fragments de vidre amb gravats y relleus de figura, ceràmica roja amb relleus de motillo, alguns fragments de bronze, altres de ferro y fins alguna moneda, tot molt interessant.

Sembla que corre el gros perill de ferse malbé la celebrada tela que M. Puvis de Chavannes pintà per la decoració de les parets del Pantheon de París. Efectivament, segons llegim en una revista parisina, en la part alta del plafó de Santa Genoveva, comença a traspuarhi una grossa taca d'humitat que pot molt ben destruir, a no trigar gaire, aquell prodigi d'art del celebrat pintor parisenc.

Amb l'article titulat *Sanfaina teatral* ha

comensat en el nostre periòdic a col·laborarhi assiduament, el notable actor y autor melo-dramàtic del Teatre Apolo, n'Euric Casa-nova. Desde el nombré vinent comensarém una nova secció amb el subtítol de «Coscs de teatre» en la qual hi passarà amb tot el seu verisme, la inquietanta vida farandulesca.

No duptém que seràn assaborits agrada-blement pels nostres llegidors els articles del autor de *Minon o la reina de los Apaches*, y de tantes obres que s'han representat amb força èxit en el Teatre Apolo, per tractarse d'un senyor verdaderament entés en mate-ries teatrals, car els seus anys d'experiencia escénica l'acrediten com a tal.

En Juli Vallmitjana, el notable autor dels *Zincalos* y de *La Xava* es un treballador incansable. Actualment te eslestida una obra que dim per títol «*Els paràsits*» y està treballant en la tercera y darrera part de la trilogia dels gitanos, nomenada «*L'ant d'Orient*».

Es aquesta obra una fantasia de gitanos d'are y de l'etat mitjana que revestirà forso-sament un gran interès pel color fort y enso-pegat qu'ha sabut donarli en Vallmitjana.

Així mateix té en cartera un interessant dialecte entre trinxeraries nomenat *Si jo fos rey* y un drama en tres actes *Ninibus*.

Es força interessant la labor d'aquest nota-ble artista quei ens dona a conèixer ambients y tipus, força característics y poc coneguts del nostre públic.

De Societats

Baix el nom de «*Esclat Artístich*» s'ha constituït una societat recreativa, la qual està domiciliada al carrer de Caçadors 4.

El dia 6 del present, comensaràn les tas-ques amb una vetllada literari musical tea-tral.

Han sigut els organissadors els senyors Cantallops, Fenosa, Davallillo, Morell, Lina-res, Teixidó, Sagarra y Torramodé.

Ha sigut nomenat director del quadro es-cénich, l'estudiós aficionat, Alexandre Cor-beró.

El conegut escriptor don Lluís Millà, està acabant el drama en tres actes, *El jefe d'es-tació* y l'obra *Gent blanca*. El conegut aficio-

nat don Pere Boquet, el drama en tres actes *Aubagues y soleys*; el discret director del *Elench Artístich* don Joan Berenguer, un dra-ma d'*aparato* en tres actes, don Lluís Sunyer, l'obra *Gent negra*, y l'Emili Graells, l'obra en tres actes, *Joan Blay*. Així mateix sabem que nostre company de Redacció en J. Duró y Gili, està acabant un drama en tres actes y en vers.

No cal dir que donem aquestes noves amb força satisfacció.

Son molts el autors de *Teatre Catòlich* que han registrats llurs obres en la *Sociedad de Autores Españoles*, quina estitat promet molt interès y força cura en l'administració dels interessos dels associats.

En l'*Ateneu Obrer del III districte*, s'ha obert una llista pels qui's vulgen inscriure en el quadro dramàtic. Els joves aficionats que tinguen gust d'allistarse poden ferho, pas-sant de 9 a 10 de la nit al hostatje social, car-rer de Cassadors 4 pral. ont s'els facilitarà tota mena de detalls.

Actualment formen part del mateix, els coneguts aficionats Srs. Ventura, Vinyes, Ma-let, Brunet, Perbellini (E), Morera, Palóm, Ribes, Martí y Segura.

La Societat «*Erbart Artístich*» domiciliada al carrer Comte de l'Asalto número 16 pre-para, per inaugurar son nou hostatje, una serie de festes, que tindrán lloch durant aquest mes.

Dia 6 mati. Festival benèfic a favor dels pobres de la barriada. Concert per l'Orfeó «*Nova Catalonia*». Dances populars catalanes per l'«*Esbart Rotlletó*». Audició de sardanes per la copla Barcino, y banquet de germanor al Mundial Palace. Tarda, ball de quintet. Nit, gran ball d'orquestra.

Dia 13 nit. Representació del drama líric en 3 actes, lletra de n'J. Calzada y Carbó música d'en P. Escofet Viñals *Nadal trist*, concertat per son autor Sr. Escofet y execu-tat per un notable septimi.

Dia 20 nit. Gran ball de gala amb orques-tra. Sala il·luminada esplèndidament, tapica-da y encatifada.

Dia 27, nit. Representació del drama en 3 actes del fundador del Teatre Català, Fre-derich Soler (Pitarra), *La creu de la Musica*.

Les obres seràn dirigides per en Miquel David y representades pels quadros lírics y dramàtic de la Societat.

Degut a la varietat de festetjos y a les simpaties de la Societat, es de creure que'l local se veurà molt concorregut.

IMPORTANTÍSSIM

als nostres compradors y subscriptors

A fi d'atendre el desig que'ns han manifestat mols dels nostres nous compradors de poguer obtenir complerta la nostra biblioteca, en les condicions en que actualment s'han posat les biblioteques de l'importancia similars a la nostra, tenim el gust de fer avinent que aquesta Administració ha prés l'acort de canviar el preu de venda dels tomos ja publicats.

Aixís, doncs, el preu máxim dels volúms publicats en la Biblioteca DE TOTS COLORS será el preu corrent avuy de:

Una pesseta

cada exemplar. Aquet preu regirará tant sols per les obres de 3 o més actes.

Les de dos actes se vendran a

Setanta cinc céntims

y les d'un acte a

Quranta céntims

Desde avuy se pot adquirir ja en aquesta Administració o en el Kiosko DE TOTS COLORS (davant de cân Quadros) qualsevuiga dels volúms que formen part de la nostra Biblioteca amb el 50 °° de rebaixa o sia, als preus que ja hem deixat indicats de

Una pesseta

Als de fora de Barcelona se'ls fará l'envio per correu mitjentsan l'import en segells de correu, giro postal o recader.

També pot facilitar-se l'atquisicio complerta de la nostra biblioteca, d'un sol cop, mitjentsan pagos mensuals de

Tres pessetes

amb el ben entes de que's faliciten ja tots els volúms desde'l moment que sha firmat la póliça o compromís.

¡SENYORES!

Molt aviat apareixerà el primer número de *Le Chic*, la més important y pràctica de les ilustracions de modes de Espanya. Artístiques planes, acuareles de il·lustres pintors, concursos interesantíssims. Col·laboració escullida en espanyol y francès. Novela completa. Patrons y creacions originals en moda masculina, infantil, etc., etc.

LE CHIC

Agent general a Catalunya

Casa Baxarias

Alt de Sant Pere, 17, interior - Barcelona

La casa servirà a domicili totes les subscripcions sens augment de preu. Així mateix facilita prospectes a tota persona que'n demani.

Descomptes especials per cases de modes, kioscos y tots els corresponents d'aquesta casa.

A pesar de la riquesa extraordinaria en que seràn presentades les seves 50 planes, valdrà sols

TRES pessetes el exemplar